

RIIGI TEATAJA

Nr. 52.

26. juunil 1936.

Nr. 52.

- Art. 440. Käsitööstuskoja seadus.
441. Tartu linnale turuhoone ehitamiseks kinnisvara — kinnistu nr. 181 — sundvõõrandamise seadus.
442. Ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimise ja teostamise määrus.
443. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.
444. Otsus Tööliskoja valimiste tähtpäevade kohta.
445. Käitiste ja ettevõtete tegelikelt juhatajailt kutsetunnistuste nõudmise määrus.
446. Üüri-sõiduautode sõidutaks Võrus.
447. Sundmääruse siltide ja kuulutuste kohta Viljandi linnas muutmise ja täiendamise määrus.
448. Sundmäärus jäätise valmistamise ja müügi kohta Rakveres.
449. Sundmääruse muutmine heakorra kohta Narva linna Narva-Jõesuu linnajaos.

440. Käsitööstuskoja seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 17. juunil 1936.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käsitööstuse alal tegutsevate isikute kutseesinduseks on käsitööstuskoda, mis töötab avalik-õiguslikul alusel.

§ 2. Käsitööstuskoda maksvate seaduste ja määruste piires:

- 1) selgitab käsitööstuse seisukorda ja tarvidusi;
- 2) esindab käsitööstureid ja teeb riigi-, omavalitsuse- ja teistele asutistele ettepanekuid käsitööstuse huvides, avaldab arvamusi käsitööstusse puutuvate seaduste kohta;
- 3) võtab osa oma esindajate kaudu asutiste ja ettevõtete tegevusest, mille koosseisus ette nähtud vastav esindus;
- 4) toetab ja arendab oma liikmeid;
- 5) aitab kaasa majanduselu korraldamiseks koos teiste aladega, samuti sotsiaalsete vahetõrgete leplikule lahendamisele ühiskondliku rahu ja koostöö saavutamiseks;
- 6) korraldab kursusi, loenguid, näitusi, käsitööstuspäevi;
- 7) annab välja ajalehti ja ajakirju ning kirjastab käsitööstust käsitlevat kirjandust;
- 8) kutsub ellu ja peab ülal koole ja asutisi kutseoskuse arendamiseks ja edendamiseks;
- 9) korraldab oma liikmetele nõuannet;
- 10) peab käsitöösturite registrit;
- 11) valvab kutse-eetiliste kommete täitmise üle;

12) annab välja käsitöösse puutuvaid teateid ja tunnistusi;

13) asutab vahekohtuid ja lepituskomisjone käsitöösturitesse puutuvate vaidluste lahendamiseks;

14) kutsub ellu asutusi ja loob fonde koja alla kuuluvate kindlustamiseks haiguse, töötaolu, invaliidsuse ja vanaduse vastu tarbe korral töötades koos teiste samu sihte taotlevate ettevõtete ja asutistega ja

15) arendab igasugust muud tegevust, mis vajalik tema eesmärkide saavutamiseks.

§ 3. Käsitööstuskoja alla kuuluvateks loetakse:

1) isikud, kes seaduslikult on omandanud meistri, tehniku või õppinud töölise kutse, kui nad on seesuguse tööstusettevõtete omanikud või kaasomanikud, millel ei ole üle 10 töölise ja

2) iseseisvad tööstusettevõtete pidajad nendelt tööstusaladelt, mis on arvatud Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla ja kes Otsemaksu seaduse § 453 p. 34 alusel vabastatud tööstusliku äritunnistuse lunastamisest ja kui nad ettevõtetest saavad oma peasissetuleku.

§ 4. Vaidlused, mis tekivad käsitööstuskoja alla kuuluvate ettevõtete liikide või tööstusalade suhtes, lahendab komisjon, kuhu kuuluvad Majandus- ja Haridusministeeriumi, ning Käsitööstuskoja esindajad.

Protestid komisjoni otsuse peale lahendab lõplikult Majandusminister.

§ 5. Isikud, kes § 3 kohaselt kuuluvad koja alla, registreeruvad enda algatusel kojas koja valimiste juhatuskirjas ettenähtud korras, arvates kahe kuu jooksul käesoleva seaduse maksimahakkamisest.

§ 6. Kojategevuse piirkonnaks on kogu Vabariigi maa-ala.

Koja juhatus asukohaks on Tallinn. Koda võib asutada osakondi ja esitusi.

§ 7. Kojal on juriidilise isiku õigused ja oma nimetusega pitsat, mille kuju kinnitab Majandusminister.

§ 8. Koja ja tema organite kirjavahetus riigi- ja omavalitsusasutistega on tempelmaksuvaba.

§ 9. Kojas organitesse kuuluvad ja koja teenistuses seisvad isikud vastutavad oma tegevuse alal ühistel alustel riigiteenijatega.

§ 10. Koda tegutseb Majandusministri järelevalvel, kelle ettepanekul Vabariigi Valitsus võib koja laiali saata või panna seisma koja tegevuse määratud ajaks. Uued valimised teostatakse hiljemalt 6 kuu kestel, arvates laialiisaatmise päevast. Kojas asjaajamise kohta vaheajal annab Majandusminister erimääruse.

§ 11. Majandusminister võib nõuda kojalt perioodilisi ja jooksvaid ettekandeid ja aruandeid koja tegevuse ning isikliku koosseisu kohta.

2. peatükk.

Koja valimine.

§ 12. Koda koosneb 77 liikmest (§ 33 ja 34), kellest 70 valitakse salajaselt § 3 nimetatud isikute poolt, kes kantud koja valijate nimekirja, nende endi seast, kuna 7 valitakse koja täiskogu poolt teiste isikute seast, kelle kaastöö osutub kojale kasulikuks. Kõigile koja liikmetele valitakse samas korras asemikud.

§ 13. Kojas valijate nimekirja ei kanta isikuid:

1) kes on alla 24 aasta vanad;

2) kes jäetud ilma hääleõigusest kohaliku omavalitsuse valimistel;

3) kes tunnustatud maksujõuetuks, ja

4) par. 3 p. 2 nimetatud isikuist neid, kes teotsenud alla 2 aasta § 3 p. 2 märgitud alal.

Nimekirja koostab koja juhatus.

§ 14. Valimisõigus on ainult selles sektsioonis, mille valijate nimekirja valija kantud.

§ 15. Valimiste lähemad alused, ettevalmistamine, teostamine ja tagajärgede arvutamise kord määratakse Vabariigi Valitsuse poolt antavas koja valimiste juhatuskirjas.

Valimisi toimetatakse Majandusministri poolt määratud ajal. Koja valimised kuuluvad Majandusministri kinnitamisele.

Koja valimistega seotud kulud kannab koda.

§ 16. Enne volituste tähtaja lõppu liikmeõigused kaotanud liikmete väljalangemise kord määratakse koja valimiste juhatuskirjas.

Koja liiget, kes antud kohtu alla süüteo pärast, mille eest ähvardab valimisõiguse kaotus, võib juhatus eemaldada ajutiselt liikmekohustuste täitmist kuni asja lõpliku otsustamiseni, esitades selle korralduse kinnitamiseks Majandusministrile.

§ 17. Kõik valitavad ametid kojas on tasuta auametid. Täiskogul on õigus määrata erilisi ülesandeid täitvatele liikmetele kas alalist või ühekordset tasu eelarves ettenähtud suuruses.

Koja organite ametisikute ja koja huvides teostatavad sõidukulud tasutakse täiskogu poolt vastuvõetud ja Majandusministri poolt kinnitatud alustel.

3. peatükk.

Koja organid.

§ 18. Koja organeiks on:

- 1) täiskogu;
- 2) nõukogu;
- 3) juhatus;
- 4) revisjonikomisjon;
- 5) sektsioonide kogud ja bürood.

§ 19. Täiskogu koosneb kõigist koja liikmetest (§ 12). Täiskogu on otsusevõimeline, kui koos on vähemalt pooled liikmed ja esindatud on vähemalt 4 sektsiooni.

§ 20. Täiskogu võimkonda kuulub:

- 1) koja poolt kutsutud liikmete valimine;
- 2) koja nõukogu ja juhatuse esimeeste valimine, ametist vabastamine ja tagandamine enne volitusaja lõppu; samuti koja aunõunikkude valimine;
- 3) koja tegevuskava, aasta-aruande ja eelarve vastuvõtmine;
- 4) kojale kinnisvara omandamise, võõrandamise ja pantimise ja laenude tegemise otsustamine;
- 5) koja kohalikkude osakondade ja esituste asutamise ja sulgemise otsustamine;
- 6) koja heaks võetavate maksude määramine ja erifondide loomine;
- 7) koja kodukorra vastuvõtmine ja juhatusele ning revisjonikomisjonile juhendite andmine;
- 8) toimkondade moodustamine eriliste ülesannete täitmiseks;
- 9) muud küsimused, mis kuuluvad ta võimkonda kodukorra järgi või antud ta otsustamiseks Majandusministri, koja nõukogu, juhatuse või sektsioonide poolt kodukorras ettenähtud korras.

Täiskogu otsused eelmise löike p. 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 ettenähtud aladel astuvad jõusse pärast kinnitamist Majandusministri poolt.

§ 21. Täiskogu kokkukutsumise ja asjaajamise kord määratakse kodukorras.

Täiskogu koosolek peetakse vähemalt kord aastas.

§ 22. Täiskogu juhatajaks on koja juhatuses esimees, kelle hooleks on ka korrapidamine koosolekul. Korrapidamisel on juhatajal, peale kodukorras ettenähtud abinõude, õigus kõrvaldada koosolekult koja üksikuid liikmeid ning, kui see ei anna tagajärgi, lõpetada koosolek. Juhataja on kohustatud lõpetama üldkoosoleku, kui seda nõuab Majandusminister.

Koosoleku juhatajale võib valida abisid kodukorras ettenähtud määral ja alustel.

§ 23. Koja juhatuses esimehel on õigus panna seisma Majandusministri kinnitamisele mittek kuuluvad täiskogu otsused, kui ta leiab, et otsused on vastolus seadustega ning esitada küsimus nõukogule otsustamiseks. Nõukogu otsustab, kas anda asi täiskogule uueks otsustamiseks, või võtta otsus täitmisele. Samuti on juhatuses esimehel õigus nõukogu loal peatada täiskogu otsuseid, kui asjaolude muutusel otsuse täitmine osutuks koja huvidele kahjulikuks, esitades küsimuse täiskogule nõukogu poolt määratud korras.

Koja nõukogu.

§ 24. Koja nõukogu koosneb peale täiskogu poolt valitud nõukogu esimehe iga sektsiooni kogu poolt valitud 2 liikmest ja iga sektsiooni büroo poolt enda seast määratud liikmest. Koja täiskogu poolt valitud esimehele valib nõukogu enda liikmete seast esimehe asetäitja ja sekretäri.

Nõukogu liikmete volitused kestavad 2 aastat.

Sektsioonide kogude poolt valitud liikmetele valitakse üks asemik.

§ 25. Nõukogu ülesandeks on koja kodukorras ettenähtud alustel ja korras:

1) seisukoha võtmine koja tegevuses üleskerkivates põhimõttelistes küsimustes ja juhendite andmine juhatusale;

2) otsustamine lahkavate üle juhatuses, sektsioonides, toimkondades ja teiste organite vahel;

3) koja valitud tegelaste vastutusele võtmise küsimuste otsustamine;

4) seisukoha võtmine koja täiskogule tehtavate ettepanekute kohta;

5) koja heaks võetavate maksude alandamine ja maksudest vabastamine;

6) krediitide ümberpaigutamine;

7) teiste küsimuste otsustamine Majandusministri või Haridusministri või koja juhatuses ettepanekul, samuti küsimuste otsustamine, mis on ettenähtud koja kodukorras.

Koja juhatus.

§ 26. Juhatus koosneb täiskogu poolt 2 aastaks valitud koja juhatuses esimehest ja iga sektsiooni büroo poolt enda hulgast 2 aastaks valitud ühest liikmest.

Juhatus valib enda seast juhatuses esimehe asetäitja, kes täidab esimehe ülesandeid viimase äraolekul või juhul, kui ta lahkeb ametist või langeb välja koja liikmete seast, kuni uue esimehe valimiseni ning ametisse kinnitamiseni.

Koja juhatuses esimeheks ja ta asetäitjaks, nõukogu ning sektsioonides esimeesteks võib valida ainult isikuid, kes omandanud meistri või tehniku kutse.

Koja juhatusese esimees, nõukogu esimees ning koja juhatusese liikmed kuuluvad Majandusministri kinnitamisele.

§ 27. Kui Majandusminister ei kinnita ametisse mõnda ametisse kinnitamisele kuuluvat isikut või ühtegi neist, siis võetakse ette uued või täiendavad valimised hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates Majandusministri otsuse kättesaamise päevast, kui otsuses pole määratud teist tähtpäeva. Kui selleks tähtpäevaks valimised ei toimu või ka teistkordsete valimiste tagajärjel ei teostu koja mõne ametisse kinnitamisele kuuluva isiku ametikohale kinnitamine, siis Majandusminister nimetab vastava isiku koja liikmete seast.

Majandusministril on õigus tarbe korral määrata koja ametisse kinnitamisele kuuluva koja liikme vabale kohale koja liikmete seast asetäitja kuni valitud liikme ametisse kinnitamiseni või nimetamiseni.

§ 28. Koj juhatusese esimehe ülesandeks on, peale muude käesolevas seaduses ning koja kodukorras ettenähtud ülesannete:

- 1) koja esindamine;
- 2) koja organite ja asutiste tegevuse ühtlustamine;
- 3) palgaliste ametijõudude ametisse määramine ja ametist vabastamine, kuivõrd kodukorraga see ülesanne pole pandud teiste organite peale.

§ 29. Esimehel on õigus panna seisma juhatusese otsused, kui ta leiab, et need on vastolus seadustega ja esitada küsimus nõukogule otsustamiseks. Ei ole nõukogu nõus otsuse seismapanemiseks, võidakse esitada küsimus Majandusministrile otsustamiseks. Majandusminister otsustab, kas anda asi nõukogule uueks otsustamiseks või määrata juhatusese otsus täitmisele.

§ 30. Juhatusese ülesandeks on asjaajamise korraldamine ning koja tegevusse kuuluvate ülesannete ja küsimuste lahendamine, kuivõrd need pole arvatud juhatusese esimehe, täiskogu ja nõukogu võimkonda, täiskogu otsuste täitmine, koja varade ja summade valitsemise korraldamine.

Juhatusese kohused ja õigused ning juhatusese liikmete tagandamise alused ja kord, samuti juhatusese asjaajamise kord määratakse lähemalt kodukorraga.

Revisjonikomisjon.

§ 31. Revisjonikomisjoni koosseisu kuulub iga sektsiooni kogu poolt üheks aastaks valitud üks liige ja üks asetäitja.

Revisjonikomisjoni liikmed ei või kuuluda koja teistesse valitud organitesse ega olla koja teenistuses.

Revisjonikomisjoni liikmed valivad enda seast esimehe, selle asetäitja ning sekretäri.

§ 32. Revisjonikomisjoni ülesandeks on koja ettevõtete majapidamise ning ametnikkude tegevuse kontrollimine ja juhatusese poolt koostatud aastaeelarvete, kavade ja aruannete revideerimine kodukorras määratud alustel.

Sektsioonid.

§ 33. Kojal on järgmised sektsioonid:

- 1) metallitööstuse sektsioon, kuhu kuuluvad elektritööstus, metallitööstus ja peenmehaanikatööstus;
- 2) ehitustööstuse sektsioon, kuhu kuuluvad ehitustööstus, klaasitööstus, maalritööstus ja puutööstus;
- 3) toiduainetetööstuse sektsioon, kuhu kuuluvad toidu- ja maitseainete tööstused;
- 4) juuksetööstuse sektsioon, kuhu kuuluvad juukse- ja muu puhastustööstus ja naharavitööstus;

5) tekstiilitööstuse sektsioon, kuhu kuulub kehakattetööstus;

6) nahatööstuse sektsioon, kuhu kuulub nahatööstus ühes pintsli- ja harjatööstusega;

7) graafikatööstuse sektsioon, kuhu kuulub graafikatööstus.

Üksikute kutsealade määramist toimetab koja juhatus, arvesse võttes eelmises lõikes toodud jaotust ja Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alla arvatud tööalade nimekirja.

§ 34. Sektsioonide organeiks on: sektsiooni kogu ja büroo.

Sektsiooni kogu koosneb 11 liikmest. Neist 10 liiget ühes 10 liikmekandidaadiga valitakse koja üldistel valimistel neljaks aastaks, kuna 1 liige valitakse sama aja peale koja täiskogu poolt isikute seast, kes esitatakse sektsioonide poolt kokkuleppel juhatusega (§ 12).

§ 35. Sektsiooni kogu võimkonda kuulub:

1) sektsiooni esimehe ja 2 büroo liikme ja ühe asetäitja valimine 2 aastaks;

2) nõukogu 2 liikme ja ühe asetäitja valimine 2 aastaks;

3) revisjonikomisjoni liikme ja ühe asetäitja valimine üheks aastaks;

4) esindajate valimine teistesse koja organitesse käesoleva seaduse ja koja kodukorra alusel ja

5) par. 2 ettenähtud ülesannete alal seisukoha võtmine ning ettepanekute tegemine juhatusale või viimase kaudu nõukogule ja täiskogule küsimustes, mis puutuvad sektsiooni tegevusalasse, samuti ülesannete täitmine ja küsimuste otsustamine, mis antud sektsiooni hoolde kodukorra alusel või koja organite poolt.

Sektsiooni kogu koosolekud kutsub kokku sektsiooni büroo. Kogu juhatab sektsiooni esimees või tema poolt määratud liige. Samuti on sektsiooni kogu kokkukutsumise õigus koja juhatusel.

§ 36. Sektsiooni büroo annab juhendeid sektsiooni tegevuseks, esitab koja juhatusale sektsiooni erialal asjatundjaid, komisjonide liikmeid ja esindajaid. Sektsiooni asjaajamine on koja kantslei ülesandeks.

§ 37. Sektsioonide läbikäimine riigi- ja omavalitsusasutistega ning eraettevõtete ja -isikutega toimub koja juhatusel kaudu. Kui juhatus keeldub edasi saatmast sektsiooni esildist, võib sektsiooni büroo teatada sellest nõukogule. Nõukogu otsus selles asjas on kohustav koja juhatusale. Kui täiskogu või nõukogu otsusega sektsiooni tegevusalasse puutuv küsimuses sektsioon ei saa ühineda, on viimasel õigus lisada protokollile oma eriarvamus, missugune esitatakse vastavaile asutistele ühes täiskogu või nõukogu otsusega.

Osakonnad ja esitused.

§ 38. Kohalikkude osakondade ja esituste ülesanded, organisatsioon ja asjaajamiskord määratakse koja kodukorras.

4. peatükk.

Koja tuluallikad.

§ 39. Koja tuluallikateks on:

1) tulud koja ettevõttest;

2) kojale antavad toetused;

3) koja heaks võetavad maksud ja § 41 ettenähtud tasud;

4) annetised.

§ 40. Koja erifondide (§ 2 p. 14) heaks võetavate maksude määrad, mis vastu võetud täiskogu poolt, kinnitab Majandusminister.

§ 41. Kojal on õigus võtta tasu kodukorras määratud alustel ja Majandusministri poolt kinnitatud määral koja poolt antavate teadiste, tunnistuste ja muude dokumentide ning toimetuste eest.

§ 42. Koja maksud ja tasud nende tähtajaks mittetasumisel nõutakse sisse administratiiv-sissenõudmise korras koja juhatuse nõudmisel. Maksuvõlalt arvatakse viivitusprotsente $1\frac{1}{2}\%$ kuus.

5. peatükk.

Lõpp- ja elluviimise eeskirjad.

§ 43. Koja kodukorra kinnitab Vabariigi Valitsus Majandusministri ettepanekul. Kodukord avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 44. Koja elluviimiseks Majandusminister moodustab koja elluviimise komitee.

Komiteel on õigus kutsuda oma koosolekutele asjatundjaid, kes võtavad osa sõnaõigusega komitee koosolekult.

§ 45. Elluviimise komitee ülesandeks on:

1) valijate nimekirja koostamine sektiioonide järgi;

2) lahkavamuste otsustamine valija ühe või teise sektiiooni alla kuuluvuse küsimuses;

3) koja ajutise kodukorra väljatöötamine ja kinnitamiseks esitamine § 43 korras;

4) koja esimeste valimiste ettevalmistamine ja teostamine hiljemalt 6 kuu kestel, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamisest, kusjuures valimiste aja määrab Majandusminister;

5) koja esimese täiskogu kokkukutsumine Majandusministri poolt määratud tähtajal.

§ 46. Koja esimese täiskogu koosoleku avab ning koosolekut juhatab Majandusminister või tema esindaja.

§ 47. Kui koja esimesel täiskogu koosolekul ei toimu koja juhatuse liikmete valimine, siis Majandusminister määrab koja liikmete seast asetäitjad kuni juhatuse liikmete ametisse valimiseni ja kinnitamiseni.

§ 48. Koja elluviimise ja esimeste valimiste kulud kaetakse Majandusministeeriumi poolt määratud avanssidest. Need avansid tasub koda ministeeriumile Majandusministri poolt määratud tähtajal.

§ 49. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 17. juunil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majandusminister.

441. Tartu linnale turuhoone ehitamiseks kinnisvara — kinnistu nr. 181 — sundvõõrandamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 17. juunil 1936.

I.

§ 1. Turuhoone ehitamiseks Turu, Uueturu ja Kaluri uulitsate vahelisel maa-alal sundvõõrandatakse Tartu linnale Tartu II hüpoteegiringkonnas Uueturu ja Turu uulitsate nurgal asetsev kinnisvara, kinnistu nr. 181, ühes päraldistega.

§ 2. Sundvõõrandatud kinnisvara eest maksab Tartu linn senistele omanikkudele tasu vastavate seaduste järgi.

§ 3. Sundvõõrandamise teostab Siseministeerium.

§ 4. Tartu linnal on õigus pärast tasumaksmist kinnistada sundvõõrandatud kinnisvara oma nimele.

§ 5. Tartu linnavalitsus võib teostada § 1 tähendatud kinnisvara valdamisele võtmise kohe pärast selle kinnisvara üleskirjutust. Üleskirjutus peab toimuma kahe nädala jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamisest.

II.

Käesolev seadus hakkab maksuma avaldamisega.

Tallinnas, 17. juunil 1936.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller

Siseministri k.t.

442. Ajutise läbikäigumaksu seaduse elluviimise ja teostamise määrus.

Alus: Ajutise läbikäigumaksu seaduse (RT 47 — 1936) § 28 ja § 16 teine lõige ning Maksustamiskorralduse seaduse (RT 1 — 1932) § 44.

§ 1. Linnades ja alevites asuvateks ja seaduse § 1 p. 2 eeskirjade kohaselt läbikäigumaksuga maksustamisele kuuluvateks ettevõteteks loetakse need ettevõtted, mis ei kuulu maksustamisele valdade heaks võetava tööstusmaksuga.

§ 2. Liiniveo-ettevõteteks (seaduse § 1 p. 3) loetakse need ettevõtted, mis vastava loa alusel teatud liinidel teostavad perioodiliselt reisijate või muid vedusid. Jõuvankrite kasutamisel nimetatud ettevõtted kuuluvad läbikäigumaksuga maksustamisele igal juhul sõltumata sellest, kas nad ärimaksustamisele kuuluvad või mitte (seaduse § 2 p. 3).

§ 3. Maiusainete tööstusteks käesoleva seaduse mõttes (seaduse § 1 p. 3 ja § 13 p. 4) loetakse tööstusi, mis valmistavad kompekke, karamelle, monpansjeed, šokolaadi, halvaad, idamaisi maiustusi, närimiskummit, marmelaadi, pastilaad, martsipani, torte, kooke, keekse, vahvleid, kulitše, pashat, praänikuid, biskviite, igasuguseid küpsiseid, marja- ja puuviljaekstrakte ning keediseid, jäätist ja muid maiustusi, mille valmistamisel on tarvitatud peamiselt suhkrut, mett, kakaod, puuvilja, marju, mandleid, pähkaid ja teisi loomulikke või kunstlikke maitseaineid.

Maiusaineks käesoleva seaduse mõttes ei loeta alkoholiseid ega karastusjooke.

§ 4. Tekstiiltööstuseks loetakse tööstusi, mis töötavad ümber kiudaineid ketramise ja kudumise teel lõngadeks või lõngaühenditeks toorel või viimistletud kujul.

Tekstiiltööstuseks seega ei arvata kiudainete tootmist, puhastamist, purustamist, värvimist ja kraasimist, taku-, vati- ja vildivalmistamist, samuti tekstiiljäänuste puhastamist ja sortimist ning tekstiilsaaduste värvimist, uhtumist, pressimist ja vanutamist iseseisvates eritöökodades või -tööstustes.

§ 5. Ettevõtte, mis toimetab operatsioone mitmel tegevusalal, võib kuuluda maksustamisele ka osaliselt, kui mõnel alal seaduse §§ 4 ja 5 eeskirjade alusel tema tegevus läbikäigumaksust on vabastatud.

§ 6. Seaduse § 3 teine lõige kohaldatakse maksustamisel, kui on ettevõtte tõeliku üleminekuga ühelt pidajalt teisele ja kui maksustamisele kuuluvuse tingimuste muutumine ei ole tingitud tahtest osaltki läbikäigumaksustamise kohustusest kõrvale hoida.

§ 7. Seaduse § 4 p. 1 põhjal krediidiasutised on maksust vabastatud kogu oma tegevuse läbikäikudelt, kuivõrt see tegevus Krediidiasutiste seadusega neile otseselt ei ole keelatud, kuigi teatud operatsioonid ei kuulu krediidioperatsioonide hulka.

§ 8. Läbikäikudeks ekspordi alal seaduse § 5 p. 1 mõttes loetakse nii läbimüügid (seaduse § 9 p. 1) ekspordi alal kui ka talitused (seaduse § 9 p. 2) reeksporditavate esemete ja kaupade vääristamise või viimistlemise alal.

§ 9. Metsamaterjaliks seaduse § 5 p. 1 mõttes loetakse igasugune tarbepuu, nagu palgid, pakud, talad, propsid, latid, liiprid, paberipuud, saetud laud, prussid, servad ja muud sellesarnased raiutud, saetud või tahutud metsasaadused ning küttepuid.

§ 10. Seaduse § 5 p. 2 põhjal läbikäigumaksuga maksustamisele ei kuulu ainult need läbikäigud, mis Ärimaksu seaduse järgi ärimaksustatava kasu arvutamisel üldse arvesse ei võeta ja kui selleks kõik Ärimaksu seaduse järgi vajalikud tingimused on olemas.

§ 11. Seaduse § 6 teise lõike põhjal ja seaduse § 10 eeskirjade kohaselt koosmaksustatakse neid ettevõtteid ja tegevusalasid, mis seaduse eeskirjade või selle alusel antud lubade järgi kuuluvad ärimaksu alal koosmaksustamisele.

§ 12. Vahetegemisel käesoleva seaduse mõttes läbimüügi ja talituste mõistete vahel tuleb silmas pidada järgmisi põhimõtteid:

1) läbimüügiks loetakse selline operatsioon, mille eest saadavas vastutatus domineerib muutmata võõrandatud või muudetud ja äratarvitatud esemete ja ainete väärtus;

2) talituseks loetakse operatsioon, mille eest saadavas vastutatus domineerib ettevõtte tööde ja muude teenete väärtus.

Talitusteks loetakse võõraste materjalide ja toodete ümbertöötamist, speditiooni, esemete väljaüürimist, vahetalitusi, esindusi ning kinnisvarade kasutamist.

§ 13. Maksustamisaluse määramisel arvestatakse ärimaksu andmetega seaduse § 8—11 eeskirjade kohaselt.

§ 14. Aruandvate ettevõtete läbikäigu määramisel, arvatud välja kindlustusseltside läbikäigud (seaduse § 9 kolmas lõige), võetakse arvesse ka sissetulekud, mis tähendatud Ärimaksu seaduse käsitamise juhatuskirja § 59 p.p. 1, 2, 14 ja 15.

§ 15. Äriraamatute alusel maksualuse läbikäigu arvutamisel arvesse ei võeta:

1) rikkiläinud, hävinenud või müüjale tagasisaadetud kaup;

2) hinnaalandused, mis tehtud kaubaostjatele kokkuleppe teel enne arvete õiendamist;

3) kaubamüügi- või ühistegelistes ettevõtetes kauba kontrollarvetel tehtud storno kanded.

Igasugused tagantjärgi tehtud hinnaalandused selgunud kasust loetakse maksualuse läbikäigu lahutamatuks osaks.

§ 16. Mitmel alal teotseva ettevõtte läbikäigumaksu arvutamiseks tehakse eraldi kindlaks iga maksumäära järgi esineva läbikäigu osa ja kohaldatakse vastavad maksumäärad. Need läbikäigud maksustamisotsuses näidatakse spetsifitseeritult.

§ 17. Läbikäigu määramine ja jaotamine erinevate maksumäärade järgi toimub teatelehe, aruande, äriraamatute või ülesmärkimiste andmete alusel. Nende andmete puudumisel või puudulikkusel, samuti kui need andmed osutuvad mitteausaldusväärseteks, määratakse ja jaotatakse läbikäik õiglase hindamise teel.

§ 18. Kaubandusliku ettevõtte sisemaa läbimüügi üldsumma jaotamisel maksu arvutamiseks maksumääradega 0,15% (seaduse § 13 p. 1) ja 0,5% (seaduse § 12) võib võtta aluseks maksuperioodi jooksul teostatud kaupade sisseostu (arvestades asjaomastel juhtudel inventuuridega maksuperioodi alguseks ja lõpuks) üldsummas järgmistesse sisseostusummade osatähtsuse protsentarvud:

- 1) kaupade sisseost vahenditult välismaalt ja
- 2) kaupade sisseost sisemaalt.

§ 19. Eelmises paragrahvis (18) nimetatud osatähtsuse protsentarvud ümmardatakse tervetesse protsentidesse, kusjuures murdosa üle poole protsendi loetakse terveks protsendiks ja murdosa alla poole protsendi arvesse ei võeta. Pooleprotsendi suurused murdosad suurema osatähtsuse protsentarvu juures loetakse terveks protsendiks ja väiksema osatähtsuse protsentarvu juures arvesse ei võeta.

§ 20. Seaduse § 10 p. 1 põhjal tööstusest sama pidajale kuuluvasse müügikohta antud kaupade ja muude esemete läbimüügid kuuluvad maksustamisele 0,5% määral (seaduse § 12).

§ 21. Seaduse § 16 teise lõike põhjal kohustan läbikäigumaksuga maksustamisele kuuluvaid ettevõtteid, kelle aastane läbikäik eelmise aasta ärimaksu andmeil ületab kogusummas 500.000 kr., tasuma ettemaksu iga kalendrikuu möödumisel. Nimetatud ettevõtete esimeseks ettemaksu perioodiks loetakse ajavahemik 15. juunist 1936 kuni 31. juulini 1936.

§ 22. Ettevõtte arvutab ettemaksu möödunud ettemaksu perioodi maksustatava läbikäigu summast korrapäraselt peetud äriraamatute või nende puudumisel üleskirjutiste (seaduse § 18) andmeil. Läbikäik selleks spetsifitseeritakse vastavalt seaduse §§ 12 ja 13 ettenähtud erinevatele maksumääradele.

§ 23. Käesoleva määruse §§ 18 ja 19 kohaselt ettemaksu-perioodi läbimüügi jaotamine võib olla ligikaudne, kohaldades selleks viimase möödunud maksuperioodi (seaduse maksmahakkamise esimesel aastal — tegevusaasta) samas paragrahvis nimetatud sisseostu-summade osatähtsuse protsentarvusid.

§ 24. Ettevõtte poolt läbikäigumaksu ettemaksu tasumisel (seaduse § 16) maksuinspektor kontrollib seda võimalikult nelja kuu kestusel, arvates laekumisteedaande kättesaamisest. Kui tähendatud ajavahemikus maksuinspektor ettemaksu täiendamist (seaduse §§ 19 ja 20) ei nõua, loetakse ettevõtte poolt tasutud ettemaksu § 19 teise lõike eeskirjade kohaselt maksuinspektorile rahuldavaks läbikäigumaksu lõpliku määramiseni. Käesoleva paragrahvi eeskirju ei kohaldata juhtude kohta, kus ettemaks üldse tasumata või tasutud poolevõrra väiksemal määral seaduse § 19 esimese lõike kohaselt arvutatud allmäärast.

§ 25. Ettemaksu tasumise kontrolli teostamisel maksuinspektorid peavad silmas asjaolu, et võimalikult oleks välditud võimalus määratava maksu (seaduse § 22) laekumata maksuvõlgade tekkimiseks.

§ 26. Ettemaksu summadel viivitusprotsente nõutakse (Maksustamiskorralduse seaduse § 109 ja Ajutise läbikäigumaksu seaduse § 21) järgmiselt:

1) seaduse § 16 ettenähtud tasumisetähtajast ettemaksu summadel, mis on tasutud ettevõtte arvutuse järgi peale tähendatud tähtaja möödumist;

2) seaduse § 20 esimese lõike tähtajast ettemaksu summadel, mis juurde nõutakse maksuinspektori poolt ja tähendatud tähtajaks on tasumata.

§ 27. Seaduse § 22 põhjal läbikäigumaks määratakse pärast maksuperioodi (seaduse §§ 11 ja 30) möödumist. Määratud läbikäigumaksu summast arvutatakse maha sama maksuperioodi eest tasutud ettemaksude summa ja vahe ühes ettemaksude viivitusprotsentidega (seaduse § 21) loetakse juurde-nõutavaks läbikäigumaksuks.

§ 28. Läbikäigumaksu ettemaksu tasumisel ettevõtte pidaja on kohustatud esitama laekumisasutisele (seaduse § 24 esimene lõige) teadaande kahes eksemplaris maksudevalitsuse poolt määratud vormis. Ühe eksemplari sellest laekumisasutis saadab kohalikule maksuinspektorile märkusega ettemaksu tasumisest.

§ 29. Läbikäigumaksuga maksustamisele kuuluva ettevõtte pidaja on kohustatud esitama kohalikule maksuinspektorile (seaduse § 23, Maksustamiskorralduse seaduse § 29 ja Otsemaksude seaduse § 523) hiljemalt iga aasta 1. märtsiks teadaande ettevõtte tegevuse kohta möödunud aastal maksudevalitsuse direktori poolt määratud vormis. Kui ettevõtte tegevusaasta läheb lahku kalendriaastast ja sellele vastavalt maksustamisel arvestatakse erilise maksuperioodiga, siis nimetatud teadaande esitamise tähtajaks on kaks kuud, arvates tegevusaasta lõpp-päevast.

§ 30. Maksuinspektoril on õigus maksukohuslase palvel pikendada eelmises paragrahvis (§ 29) tähendatud teadaande esitamise tähtaega kuni kolme kuu võrra.

§ 31. Iga aasta 15. aprilliks maksuinspektorid teatavad maksudevalitsusele nende tegevuspiirkonnas liiniveo-ettevõtetelt möödunud eelarveaastal laekunud läbikäigumaksu summad. Nimetatud maksu kogusummast kantakse $\frac{2}{3}$ teedekapitali arvele maksudevalitsuse korraldusel. Liiniveo-ettevõtete maksu vähendamisel või muul põhjusel tagasimakstavad summad makstakse tagasi täiel määral ainult rahvamajanduse elustamise fondist.

§ 32. Seaduse § 25 põhjal sulgemise korralduse tegemist maksuinspektor võib algatada, kui ettevõtte:

1) ettemaksu oma arvutuse järgi üldse ei ole tasunud,

2) seaduse § 20 põhjal nõutud ettemaksu juurdemaksu tasumist pole korraldanud,

3) seaduse § 22 põhjal lõplikult nõutava läbikäigumaksu tasumist ei korralda.

Maksutasumine loetakse korraldatuks kui see on tasutud, pikendatud, ajatatud või kustutatud seaduslikus korras.

§ 33. Majandusministri otsuse ettevõtte sulgemiseks saadab maksudevalitsus kohalikule inspektorile, kes selle otsuse alusel palub sulgemist teostada politseikomissari.

§ 34. Sulgemisotsuse teostab suletava ettevõtte asukoha järgi kohalik politseiametnik ettevõtte pidaja kulul.

§ 35. Ettevõtte sulgemisel sulgemiskorralduse teostaja politseiametnik annab allkirja vastu ettevõtte pidajale kergesti riknevad kaubad, kui viimaste müük kiirendatud oksjonil ei ole vajalik või on raskesti teostatav. Ülejäänud kaubad ja ettevõtte sissesead arestitakse sulgemiskulude ja võlas olevate maksumade kindlustuseks vajalikus ulatuses.

§ 36. Sulgemist teostatakse suletava ettevõtte ruumide kinnipitseerimisega. Ettevõtte äritunnistus ühes politseiametniku protokolliga ärakirjaga ettevõtte sulgemise kohta saadetakse kohalikule maksuinspektorile.

§ 37. Ajutise läbikäigumaksu seaduse ja käesoleva määruse eeskirjade rikkumise eest trahvitakse Maksustamiskorralduse seaduse §§ 146 ja 147 põhjal sama seaduse §§ 124—149 ettenähtud korras.

§ 38. Käesolev määrus jõustub avaldamisega.

14. juunil 1936.

Majandusminister K. Selter.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

443. Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määruse muutmise määrus.

Antud Teedeministri poolt kokkuleppel Majandusministriga 17. juunil 1936.

Alus: Riigiteenijate tasude seaduse § 5 (RT 31 — 1935).

Teedeministri poolt kokkuleppel Majandusministriga 9. aprillil 1935 antud Teedeministeeriumi vabateenijate koosseisu määrus muudetakse, arvates 1. juunist 1936 järgmiselt:

Teenistuskoha nimetus	I rajoon		II rajoon		Täiendused
	Arv	Kuupalk	Arv	Kuupalk	
		Kr.		Kr.	
III. Raudteevalitsus.					
Vähendada:					
5. Veoamet.					
Liiniteenijad.					
Depoovalvur			1	50.—	
Veevarustus.					
Veejaama masinist	1	58.—			Korter
Vaguni järelevaatus.					
Vaguni järelevaataja . . .			1	65.—	
Suurendada:					
5. Veoamet.					
Liiniteenijad.					
Depoovalvur	1	51.—			
Veevarustus.					
Veejaama masinist			1	57.—	Korter
Vaguni järelevaatus.					
Vaguni järelevaataja . . .	1	66.—			

Teedeminister O. Sternbeck.

444. Sotsiaalministri otsus 18. juunist 1936.

Tööliskoja valimisteks määran:

- 1) valimistel isiklikult häälte andmise päevadeks 27. ja 28. septembri 1936 kella 9 kuni kella 20;
- 2) valimistel postiteel häälte andmise päevadeks 25. ja 26. septembri 1936;
- 3) valimiskomitee järgmises koosseisus: esimees — Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna vanem tööinspektor Johannes Pöllupüü ja liikmed: Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna assistent Hans Esterman, Eestimaa Töölisühingute Keskliidu esimees Karl Kiimann, Raudteevalitsuse 6. liini jaoskonna töölisnõukogu liige Arved Saul ja Riigi Trükikoja töölisnõukogu liige Eduard Kruuse.

Alus: Tööliskoja seaduse (RT 40 — 1936) § 35 ja Tööliskoja valimiste määruse (RT 49 — 1936) §§ 1 ja 27.

Sotsiaalminister O. Kask.

445. Käitiste ja ettevõtete tegelikelt juhatajailt kutsetunnistuste nõudmise määrus.

Antud tööstusliku kutseoskuse nõukogu poolt Haridusministri kinnitamisel 16. juunil 1936.

Alus: Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse §§ 50, 51, 52 ja 53 (RT 60 — 1935).

§ 1. Juuksetööstuse, vorsti-, lihatööstuse, pagari, kondiitri ning rukki-leiva, saia- ja sepikukupsetamise tööalade käitisi ja ettevõtteid võivad juhatada isikud, kes on omandanud Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse alusel ja korras vastaval tööalal meistri kutsetunnistuse.

Kui käitises või ettevõttes töötab ühes käitise tegeliku juhatajaga kuni kolm õppinud töölist, õpilased ühes arvatud, võib esimeses lõikes nimetatud käitist või ettevõtet juhatada isik, kes on omandanud meistri või õppinud tööliste kutsetunnistuse.

§ 2. Paragrahv 1 nimetatud tööaladest loetakse sugulusaladeks Meistrite, õppinud tööliste ja tööstusõpilaste seaduse § 53 mõttes:

- 1) vorsti ja lihatööstuse tööalad;
- 2) pagari ja kondiitri tööalad;
- 3) pagari ja leiva-, saia- ja sepikukupsetamise tööalad.

§ 3. Käesoleva määruse rikkujaid võetakse vastutusele seaduslikus korras.

§ 4. Käesolev määrus hakkab maksma 1. juulil 1936, välja arvatud need käitised ja ettevõtted, mis tegutsesid enne 1. jaanuari 1935, milliste käitiste juhatajate kohta hakkab § 1 toodud nõue maksma 1. jaanuaril 1937.

Tööstusliku kutseoskuse nõukogu esimees V. Päts.

Liikmed V. Kesker.

J. Norman.

Vastu võetud Võru linnavolikogult 6. mail 1936

446. Üüri-sõiduautode sõidutaks Võru linnas.

Alus: Linnaseaduse § 63 p. 12.

Sõiduriista nimetus	Tariif I		Tariif II		Tariif III		Ootamise maks iga veerand- tunni eest
	Kui sõiduautot tarvitatakse ka tagasi-sõiduks väljasõidukohale		Kui sõiduautot tarvitatakse ühes sihis sõiduks ilma tagasi-sõiduta		Kui sõiduautot tarvitatakse öö-tundidel ja nimelt kella 24 kuni kella 6		
	minimaal-maks esimese km eest	iga järgmise poole km eest	minimaal-maks esimese km eest	iga järgmise poole km eest	minimaal-maks esimese km eest	iga järgmise poole km eest	
	senti	senti	senti	senti	senti	senti	
Igasugune üüri-sõiduauto inimeste veoks	35	15	45	20	60	30	30

Märkus 1. Ootamise eest alla veerandtunni maksu ei võeta.

Märkus 2. Matuserongides sõites on maks vabal kokkuleppel.

Käesolev sõidutaks hakkab maksma 1. jaanuarist 1937.

Linnapea F. Suit.

Sekretär P. Reiman.

447. Sundmääruse siltide ja kuulutuste kohta Viljandi linnas muutmise ja täiendamise määrus.

Vastu võetud Viljandi linnavolikogu poolt 29. aprillil 1936 Linnaseaduse § 108 p. p. 14 ja 33 põhjal ja kinnitatud Siseministrilt 8. juunil 1936.

Viljandi linnavolikogu poolt 18. detsembril 1935 vastu võetud Sundmääruse siltide ja kuulutuste kohta Viljandi linnas §§ 2 ja 3 (RT 12 — 1936 art. 87) muudetakse ja täiendatakse järgmiselt:

§ 2. Iga majaomanik on kohustatud oma maja eesküljele üles lööma sildi, millele märgitud tänava nimetus, maja järjekorranumber ja omaniku nimi. Nurgamajade omanikel tuleb välja panna silt mõlemale tänavale. Kui maja on üle 15 m tänava piirjoonest kaugel või kui krundil ei olegi maja, tuleb silt kinnitada plangu külge.

Majasiltide põhivärv on must, kiri valge. Majasildi suurus ja proovid annab linnavalitsus.

Majasildid kinnitatakse maja eesküljele võimalikult nähtavale kohale.

§ 3. Iga äri- või ametipidaja võib panna välja oma uksele, ukse kohale, ukse kõrvale või majaseinale oma äri- või ametisildi, millele võib olla märgitud äri- või ametipidaja nimi ja äri- või ametinimetus ning ametipidaja kõnetunnid ja äri lahtioleku aeg. Lubatud on ka sildid, kus märgitud on ainult äri- või ametipidaja nimi või firma nimetus või ainult äri- või ametinimetus.

Kui äri- või ametisiltidele mahutatakse peale eelmises lõikes lubatu veel muid teateid või koguni jooniseid või pilte, siis niisugused sildid loetakse juba reklaamsiltideks.

Iga äri- või ametipidaja võib panna välja ühe äri- või ametisildi. Ainult neil juhtudel, kui äri- või ametiruum asub kahes tänavas, võib kummaski tänavas olla ise silt. Ka sel juhul, kui äri või ametiruum on üle 25 m pikk, võib panna välja iga 25 m või selle osa kohta ise sildi, sel juhul kõik sildid peavad olema täiesti ühesuurused ja ühesugused vormilt kui ka sisult.

Kõik muud sildid ja rohkem silte loetakse reklaamsiltideks.

Äri- või ametisildid, mis paigutatud äri- või ametiruumi uksele või ukse kõrvale sildina, ei tohi olla üle 0,2 m² suured.

Äri- või ametisildid, mis pandud sildina äri- või ametiruumi ukse kohale, ei tohi olla üle 2 m² suured.

Äri- või ametisildid, mis maalitud äri- või ametiruumi tänavapoolsele seinale, ei tohi olla üle 5 m² suured.

Äri- või ametisildid, mis pandud välja mujale, loetakse reklaamsiltideks.

Äri- või ametisiltide aine, värv ja tehniline väljatöötamine jäetakse vabaks.

Äri- või ametisilte on keelatud kinnitada majade ja plankude külge ristasendis.

Ristasendis lubatakse paigutada ainult elektrisilte, mis õhtul valgustatud. Viimased ei tohi olla aga üle 1 m pikad, üle ½ m laiad ja üle 30 sm pak-sud. Elektri ristsildid peavad pimedal ajal olema valgustatud vähemalt kella 22-ni. Elektrisiltide valgustamise nõudmine ei käi apteekide kohta, kui need ei ole öövalvel.

Käesolev sundmääruse täiendus astub jõusse üks kuu pärast Riigi Tea-tajas kuulutamist.

Linnapea A. Maramaa.

Linnasekretär R. Sillandi.

Rakvere linnavolikogult 2. aprillil ja 28. mail 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 12. juunil 1936 kinnitatud

448. Sundmäärus jäätise valmistamise ja müügi kohta Rakvere linnas.

Alus: Linnaseaduse § 108 pp. 16 ja 18, Piimaseaduse § 27 ja Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15.

§ 1. Jäätist võib müügiks valmistada ainult neis ruumides, mis väs-tavad käesoleva sundmääruse nõuetele. Ruumide vastavuse sundmääruse nõuetele teeb kindlaks linnaarst. Jäätisetööstuse sisseseadmise ja avamise loa andmine toimub Tööstusseaduse (RT 30 — 1936) alusel. Tööstuse ava-misluba on isiklik ja kuulub uuendamisele tööstuseomaniku vahetamisel.

§ 2. Jäätise tööstusruumidel peab olema:

1) kõrgus praegu töötavates tööstustes vähemalt 2,6 m, peale käes-oleva sundmääruse jõusseastumist avatavates tööstustes vähemalt 3 m; 2) seinad ja laed siledad, pragudeta ning õlivärviga värvitud või kaetud valge läiktapetiga; 3) põrandad betoonist või mõnest veekindlast ainest; 4) ukсед, aknad ja kõik tööstuses tarvitavad puunõud valge õlivärviga värvitud. Ruu-mid peavad olema varustatud õhupuhaustuse seadisega ja valgustatud välis-valgusega, kusjuures valgustuspinna suhe põrandapinnaga peab olema vä-hemalt 1:10.

§ 3. Tööstuseruumid ja valmissaaduste hoiuruumid peavad olema eraldatud pesuköökidest, väljakäigukohtadest, tallidest ja lautadest kindlate seintega, ilma otseühenduseta. Jäätise hoiuruum peab võimaldama saaduste otstarbekohast hoidmist.

§ 4. Saaduste valmistamisel kui ka nende hoidmisel ja müümisel tarvitavad metallriistad peavad olema vaabatud või inglustinaga tinutatud; jäätiselusikas, mis tänaval jäätiseostjale kaasa antakse, peab olema tervishoiuliselt kahjutust materjalist.

§ 5. Tööstuse-, hoiu- ja müügiruumid, ruumide sissesead, töö- ja veoabinõud peavad olema alati puhtad ja korras.

§ 6. Jäätisetööstuses töötajad ja saaduste müüjad peavad kandma puhtaid riideid, pikkade varrukatega valgest riidest valmistatud puhast täispõllet ja valget mütsi; arstlikule kontrollile alluvad nad vastavalt nõuetele, mida käsitab Sundmäärus Rakvere linnas asuvates ärides ja tööstuslikes käitistes töötavate isikute tervisliku seisukorra järelevalve kohta (RT 5 — 1935), kusjuures tänavail jäätisemüüjad alluvad arstlikule järelevaatusele samas korras, nagu toiduainete kauplustes tegelevad isikud.

§ 7. Tänavail jäätisemüügiks kasutatavad veoriistad peavad olema õlivärviga valgeks värvitud ja varustatud omaniku nime ning tööstuse aadressiga.

§ 8. Tänavail jäätisemüüjad võivad ostjaile jäätiseannused kätte anda vahvleist vormides, mille välispind tuleb katta puhta valge paberiga, või ostja poolt kaasavõetud nõus.

§ 9. Selle sundmääruse vastu eksijaid võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 10. Käesolev sundmäärus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea H. Avikson.

Sekretär Joh. Kadaja.

Narva linna Narva-Jõesuu jaoskonnavalikogult 31. märtsil 1936 vastu võetud ja Siseministrilt 8. juunil 1936 kinnitatud

449. Sundmääruse muutmine heakorra kohta Narva linna Narva-Jõesuu linnajaos.

Alus: Linnaseaduse § 108 p. 15, Suvitus- ja ravitsuskohtade seaduse § 13 (Riigi Teataja 109/110 — 1925), Narva-Jõesuu alevi Narva linnaga ühendamise seaduse § 4 (Riigi Teataja 27 — 1934 art. 226).

I.

Narva-Jõesuu alevivolikogult 14. veebruaril 1932 vastu võetud ja Riigi Teatajas 34 — 1932 avaldatud Sundmääruse heakorra kohta Narva-Jõesuus § 2 muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 2. Suplemine mererannal on lubatud jaoskonnavalitsuse poolt kindlaks määratud rajoonide, supeltundide ja korra järgi, mille kohta mereranda üles seatakse supelrajoonide märgid sellekohaste pealkirjadega.

Mererannal ja avalikkudes parkides võivad ärilisel otstarbel päevapilti ülesvõtteid teha ainult isikud, kes jaoskonnavalitsuselt sellekohased kirjalikud load on saanud ja kelle need load kohapeal on ette näidata.

Päevapiltnikud võivad töötada mererannal ja avalikkudes parkides ainult neile kindlaks määratud ja loas tähendatud kohtadel.

II.

See muudatus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Jaoskonnavalitsuse esimees A. Pöder.

Sekretär P. Eerik.